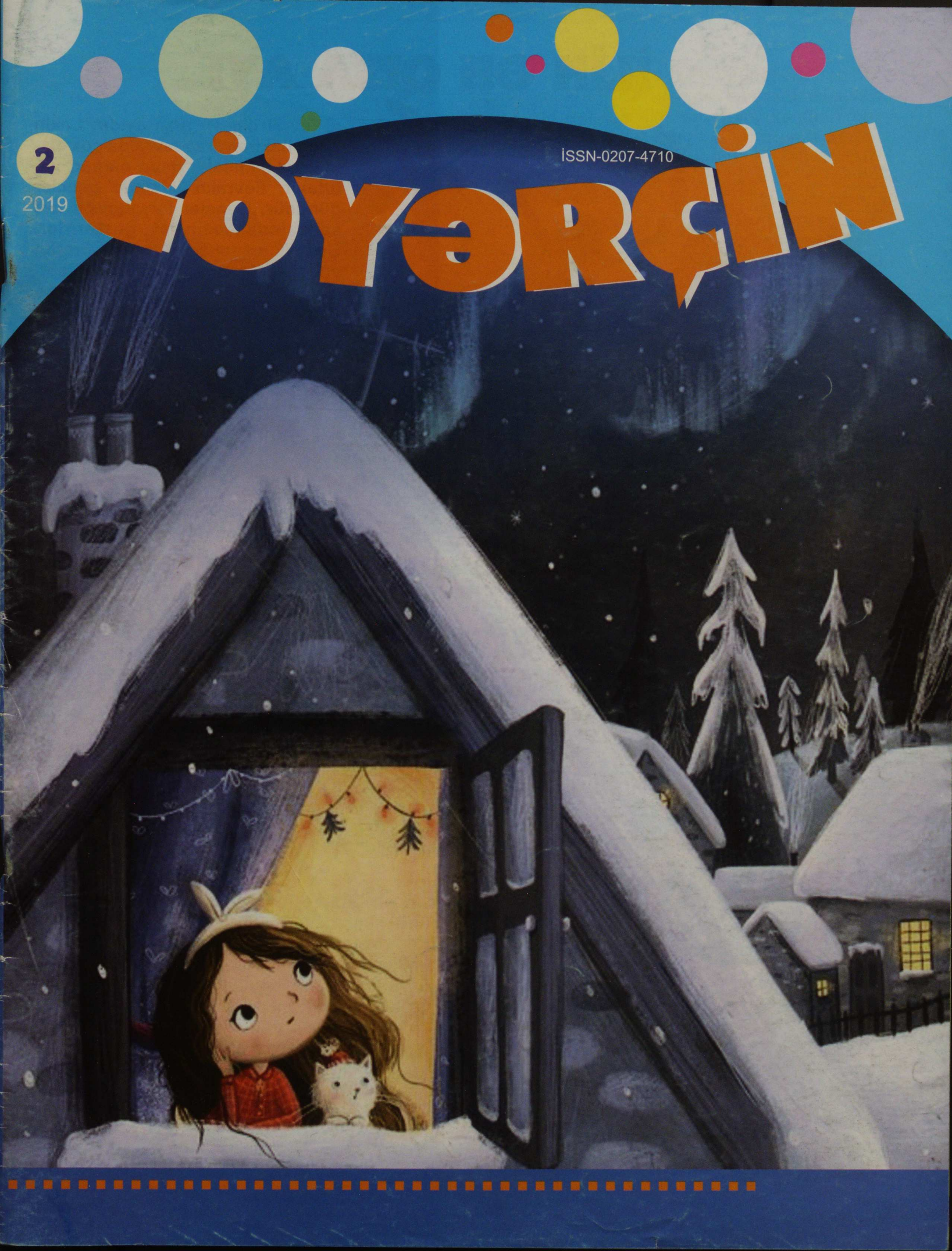

2

2019

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

DƏNİZ DARIXACAQ

Babam sahilə gəzir
Göz yaşı damla-damla.
Elə bil söhbət edir
Dənizlə yox, adamlar...

-Mən sakit Okeana
Səndən salam deyəcəm.
Xəzər dostumdur deyib,
Hey özümü öyəcəm...

Hara getsəm də səni
Axtaracaq gözlərim.
Darıxma qayıdacam,
Salamat qal, Xəzərim...

Bulud kimi dolubdur,
Yaşaran gözüne bax...
Tək cə biz yox, dəniz də
Babasız darıxacaq...

AZADLIĞA ÇIXAN NƏFƏS

Atam alan şarları
Mən üfürüb doldurdum,
Ağzına sap bağlayıb,
Onu göyə qaldırdım...

Şar uçdu, sevincimdən
Az qaldı mən də uçum.
Şar uçdu, uçdu, uçdu
Baxıb sevindi bacım.

Birdən dəyib tikana
Şar oldu parça-parça.
Onu xilas etməyə
Tapa bilmədik macal...

Birdən qəribə fikir
Gəldi mənim ağılıma!
Gülə-gülə bacıma
Söylədim ki, ağlama!

Şarın deşilməyini
Dərd eləmə özünə!
Elə belə yaxşıdı,
Bircə damcı üzülmə!

Yəqin havasız yerdə
Nəfəsimiz darıxdı.
Tikan da şarı deşib,
Bizim nəfəsimizi
Azadlığa buraxdı...

CANAVARIN CAVABI

Qara qurdlar qaynaşır
Bu boz qurdun içində...
Acıqlandırsan onu,
Olar pələng gücündə...

– Ay Canavar, de görək
Günün xoş keçir harda?
– Mənimki elinəndi,
El harda, mən də orda...

GƏL SUYUN «QAZINI AL»

Silkələnir borular
Kükürəyir, su fişqırır...
Sara yaman hirsələnib,
Haray çəkir, qışqırır.

- Nənə, nənə, hardasan,
İtirmişəm başımı.
Bu su nə günə qoyub
Gör mənim üst-başımı!!!

Tez ol, tez ol kranın
Əlindən qızını al!
Fontan vurur səhərdən,
Gəl suyun qazını al...

küçük

Ağlayırdım, bir küçük
Gəldi mənim yanıma.
Quyruğunu buladı,
Sığal çəkdim mən ona...

Bir parça çörk atdım,
İştaha ilə yedi.
Mənə elə gəldi ki,
Küçük dil açıb dedi:

– Kim dəyibdir xətrinə,
Ağlama, ay balaca.
Ömrümün sonunacan
Səninlə dost olacam.

Bir tapşırıq ver mənə
Sənin üçün işləyim.
Kim dəyibsə xətrinə
Gedib onu dişləyim...

QUZUM DÖNÜB QOÇ OLUB

Bir balaca quzunu
Mən otardım, bəslədim.
Hər gün yuxudan durub,
Onu çölə səslədim!

Mənim quzum yoncunu
Dəyirman tək üyüdür...
Səhər-axşam yamacda
Hey otladı, böyüdü...

Buynuzları da çıxıb,
Hərdən cumur adama.
Əlimdəki şiv çubuq,
Çatır mənim dadıma...

Yoxsa heç fərq də qoymur
O, böyüyə, uşağa...
Quzum dönüb qoç olub,
Mən hələ də uşağam...

QOÇAQ OĞLAN

(Rus xalq nağılı)

Qədim zamanlarda bir komada balaca bir uşaq öz pişiyi və xoruzu ilə birlikdə yaşayırdı. Səhərlər pişik və xoruz ova gedir, bu balaca uşaq isə evə keşik çəkirdi. O, yemək bişirir, stolun üstünü bəzəyir, qaşiq və çəngəlləri stolun üstünə düzürdü. İş görə-görə oxuyurdu: bu qaşiq pişiyin, bu xoruzun, o biri qızılı rəngli qaşiq isə mənimdir. Onu heç kəsə vermərəm.

Tülkü komadan gələn səsi diqqətlə dinləyib başa düşdü ki, burada balaca bir uşaqdan başqa heç kim yoxdur. Ona görə ürəyindən içəri girib bu uşağı yemək keçdi.

Pişiklə xoruz həmişə ova gedəndə oğlana bərk-bərk tapşırırdılar ki, qapını bağlasın və heç kimə açmasın. Uşaq belə də eləyirdi. Hər gün qapını bağlayırdı.

Bir dəfə necə oldusa, o, qapını bağlamağı unutdu. Yenə ev işləri gördü, yemək bişirdi, süfrə bəzədi, qaşıqları düzə-düzə həmişə dediyi sözləri təkrar elədi:

-Bu sadə qaşiq pişiyin, bu birisi xoruzun, qızılı qaşiq isə mənimdir. Onu heç kəsə, heç kəsə vermərəm.

Elə bu zaman komanın qapısından səs gəldi.

Hiyləgər tülkü içəri girdi. Bunu görən uşaq bərk qorxdu. Qaşıqlar əlindən yerə düşdü. Özü qaçıb sobanın altına girdi. Tülkü o yana baxdı, bu yana baxdı, gözüne heç kəs görünmədi. Tülkü öz-özünə dedi:

-İndi sən özün mənə deyəcəksən harda gizləndiyini.

Tülkü üstü bəzənmiş stola yaxınlaşdı və oğlanın sözlərini təkrarladı:

-Bu sadə qaşiq pişiyin, o birisi xoruzun, bu qızıl qaşiq isə mənimdir. Onu heç kəsə vermərəm!

Bunu eşidən balaca uşaq sobanın altından səsi gəldikcə qışqırdı:

-Ey, ey, tülkü xala, o qaşığı götürmə, o mənimdir.

Tülkü gülə-gülə dedi:

-Hə, indi bildim sən hardasan.

Tülkü pəncəsini uzadıb balaca uşağı ordan çıxartdı. Tez belinə atıb meşəyə qaçdı.

İstədi ki, yuvasına gedib sobanı qalasın, balaca uşağı bişirib ətinə ləzzətlə yesin.

Tülkü evə çatanda bir belə əlinə götürüb uşağın üstünə qışqırdı:

-Sakitcə əyləş bu belin içində.

Uşaq qorxudan tülkünün əmrini yetirdi. Lakin o, böyük belin içində elə balaca görünürdü ki, hətta tülkü belə onu görmürdü. Ona görə hiyləgər heyvan uşağın üstünə qışqırdı:

-Büzüşüb əyləşmə, dik dur, yoxsa səni görmürəm.

Uşaq hiyləgərcəsinə tülküyə dedi:

-Ay xala, əvvəlcə sən mənə göstər necə əyləşməyi, sonra mən də elə əyləşim.

-Sən nə yaramaz uşaqsan,- onu yerə atıb özü belin içində əyləşdi. Quyuğu o qədər böyük idi ki, bel görünməz oldu. Balaca uşaq qəflətən gücü gəldikcə üstündə tülkü əyləşən belə sobanın içinə soxdu. Və onun qapısını bağladı. Sonra o, qaçıb öz komasına getdi. Evə girəndə gördü ki, xoruzla pişik ağlayır və deyirdilər: bu sadə qaşıqlar bizimdir, bəs bu qızıl qaşığın sahibi hanı? Hanı bizim balaca qəhrəmanımız?

Pişik pəncəsi ilə, xoruz isə qanadları ilə gözələrindən sel kimi axan yaşı silirdilər. Birdən komanın pilləkənlərində addım səsləri eşidildi. Balaca uşaq sevinə-sevinə qışqırdı:

-Bu da mən, tülkünü sobanın içində bişirmişəm. Qaşıqlarınızı götürün gedək yeməyə.

Pişiklə xoruz bərk sevindilər və balaca qoçağın yanına gedib onu qucaqladılar.

Belə deyirlər ki, həmin qoçaq, xoruz və pişik indi də o komada yaşayır, gələn qonaqların yolunu gözləyirlər.

